

LIGJ
Nr.10 397, datë 17.3.2011

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN “PËR LIGJIN E ZBATUESHËM PËR DETYRIMET USHQIMORE”

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në konventën “Për ligjin e zbatueshëm për detyrimet ushqimore”, bërë në Hagë më 2 tetor 1973.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.6959, datë 4.4.2011 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bamir Topi

KONVENTA
MBI LIGJIN E ZBATUESHËM PËR DETYRIMET USHQIMORE
(LIDHUR MË 2 TETOR 1973)

Shtetet nënshkruese të kësaj Konvente,
me dëshirën për të vendosur dispozita të përbashkëta në lidhje me ligjin e zbatueshëm për detyrimet ushqimore ndaj të rriturve;

me dëshirën për të bashkërenduar këto dispozita dhe ato të Konventës së 24 tetorit 1956 mbi ligjin e zbatueshëm për detyrimet ushqimore ndaj fëmijëve;

kanë vendosur të lidhin këtë Konventë për këtë qëllim dhe kanë rënë dakord për dispozitat e mëposhtme.

KAPITULLI I
FUSHA E VEPRIMIT TË KONVENTËS

Neni 1

Kjo Konventë zbatohet për detyrimet ushqimore që rrjedhin nga një marrëdhënie familjare, prindërore, martesore apo lidhje tjetër jogjaku, duke përfshirë edhe një detyrim ushqimor ndaj një të mituri të lindur jashtë martese.

Neni 2

Kjo Konventë rregullon vetëm konfliktet e ligjeve në lidhje me detyrimet ushqimore.
Vendimet e dhëna në zbatim të kësaj Konvente nuk cenojnë ekzistencën e ndonjë prej marrëdhënieve të referuara në nenin 1.

Neni 3

Ligji i përcaktuar nga kjo Konventë zbatohet pavarësisht nga ndonjë kërkesë reciprociteti dhe pavarësisht nëse ajo është apo jo ligji i një shteti kontraktues.

KAPITULLI II LIGJI I ZBATUESHËM

Neni 4

Ligji i brendshëm i vendqëndrimit të zakonshëm të përfituesit të detyrimit ushqimor rregullon detyrimet ushqimore të referuara në nenin 1.

Në rast të një ndryshimi të vendqëndrimit të zakonshëm të përfituesit të detyrimit ushqimor, ligji i brendshëm i vendqëndrimit të ri të zakonshëm zbatohet që nga momenti kur ndodh ndryshimi.

Neni 5

Nëse përfituesi i detyrimit ushqimor nuk është në gjendje, në bazë të ligjit të referuar në nenin 4, për të përfituar detyrimin ushqimor nga ofruesi i këtij detyrimi, zbatohet ligji i shtetësisë së tyre të përbashkët.

Neni 6

Nëse përfituesi i detyrimit ushqimor nuk është në gjendje, në bazë të ligjeve të referuara në nenet 4 dhe 5, për të përfituar detyrimin ushqimor nga ofruesi i këtij detyrimi, zbatohet ligji i brendshëm i autoritetit mbikëqyrës.

Neni 7

Në rastin e një detyrimi ushqimor ndërmjet personave me lidhje farefisnore ose me lidhje tjetër jo gjaku, ofruesi i detyrimit ushqimor mund të kundërshtojë një kërkesë nga përfituesi i këtij detyrimi mbi bazën që nuk ka asnjë detyrim të tillë sipas ligjit të shtetësisë së tyre të përbashkët, ose, në mungesë të një shtetësie të përbashkët, sipas ligjit të brendshëm të vendqëndrimit të zakonshëm të ofruesit të detyrimit ushqimor.

Neni 8

Pavarësisht nga dispozitat e neneve 4 deri në 6, ligji që zbatohet në një zgjidhje martesë, rregullon, në një shtetet kontraktues në të cilin është dhënë apo njohur zgjidhja e martesës, detyrimet ushqimore ndërmjet bashkëshortëve të ndarë dhe rishikimin e vendimeve në lidhje me këto detyrime.

Paragrafi i mësipërm zbatohet edhe në rastin e një ndarjeje ligjore dhe në rastin e një martesë, e cila është shpallur e pavlefshme ose është anuluar.

Neni 9

E drejta e një organi publik për të marrë rimbursimin e përfitimeve të parashikuara për

përfituesin e detyrimit ushqimor rregullohet nga ligji, të cilit i nënshtrohet organi publik.

Neni 10

Ligji i zbatueshëm për një detyrim ushqimor përcakton ndër të tjera:

1. nëse, në çfarë mase dhe ndaj kujt një përfitues mund të pretendojë detyrimin ushqimor;
2. cili ka të drejtë të fillojë procedurat në lidhje me detyrimin ushqimor dhe një afat kohor për fillimin e tyre;
3. masën e detyrimit të ofruesit të detyrimit ushqimor, ku një organ publik kërkon rimbursimin e përfitimeve të parashikuara për përfituesin e detyrimit ushqimor.

Neni 11

Zbatimi i ligjit të përcaktuar nga kjo Konventë mund të refuzohet vetëm nëse është dukshëm në kundërshtim me politikën publike (rendin publik).

Megjithatë, edhe nëse ligji i zbatueshëm e parashikon ndryshe, nevojat e përfituesit të detyrimit ushqimor dhe burimet e ofruesit të këtij detyrimi do të merren parasysh në përcaktimin e shumës së detyrimit ushqimor.

KAPITULLI III DISPOZITA TË NDRYSHME

Neni 12

Kjo Konventë nuk zbatohet për detyrimin ushqimor të pretenduar në një shtet kontraktues që lidhet me periudhën para hyrjes në fuqi të saj në atë shtet.

Neni 13

Çdo shtet kontraktues në përputhje me nenin 24, mund të rezervojë të drejtën që të zbatojë këtë Konventë vetëm për detyrimet ushqimore:

1. ndërmjet bashkëshortëve dhe ish-bashkëshortëve;
2. në lidhje me një person që nuk ka arritur moshën e njëzet e një vjeç dhe nuk ka qenë i martuar.

Neni 14

Çdo shtet kontraktues, në përputhje me nenin 24, mund të rezervojë të drejtën që të mos zbatojë këtë Konventë për detyrimet ushqimore:

1. ndërmjet personave me lidhje me lidhje farefisnore;
2. ndërmjet personave me lidhje jogjaku;
3. ndërmjet ish-bashkëshortëve ligjërisht të ndarë apo bashkëshortëve, martesë e të cilëve është shpallur e pavlefshme ose është anuluar, nëse vendimi i zgjidhjes së martesës, ndarjes ligjore, pavlefshmërisë apo anulimit është dhënë në mungesë në një shtet, në të cilin pala munguese nuk kishte vendqëndrimin e saj të zakonshëm.

Neni 15

Çdo shtet kontraktues, në përputhje me nenin 24, mund të bëjë një rezervë me qëllim që autoritetet e tij të zbatojnë ligjin e tij të brendshëm, nëse përfituesi dhe ofruesi i detyrimit ushqimor janë të dy shtetas të atij shteti dhe nëse ofruesi i detyrimit ushqimor ka atje vendqëndrimin e tij të zakonshëm.

Neni 16

Kur ligji i një shteti, që ka për çështjet e detyrimeve ushqimore dy ose më shumë sisteme ligjore të zbatimit territorial apo personal, duhet të marrë në konsideratë - sipas rastit, nëse i është bërë referim ligjit të vendqëndrimit të zakonshëm të përfituesit apo ofruesit të detyrimit ushqimor, ose ligjit të shtetësisë së përbashkët, referimi bëhet në sistemin e përcaktuar nga rregullat në fuqi në atë shtet, ose, nëse, nuk ka rregulla të tilla, në sistemin me të cilin personat e interesuar janë të lidhur më ngushtë.

Neni 17

Një shtet kontraktues, brenda të cilit njësi të ndryshme territoriale kanë rregullat e tyre ligjore në çështjet e detyrimeve ushqimore, nuk është i detyruar të zbatojë këtë Konventë për konfliktet e ligjit të lidhura vetëm me njësitë e tij territoriale.

Neni 18

Kjo Konventë zëvendëson, në marrëdhëniet midis shteteve që janë palë në të, Konventën mbi ligjin e zbatueshëm për detyrimet ushqimore ndaj fëmijëve, lidhur në Hagë, më 24 tetor 1956.

Megjithatë, paragrafi i mësipërm nuk zbatohet për një shtet që, në bazë të rezervës së parashikuar në nenin 13, ka përjashtuar zbatimin e kësaj Konvente për detyrimet ushqimore në lidhje me një person, i cili nuk ka arritur moshën njëzet e një vjeç dhe nuk ka qenë i martuar.

Neni 19

Kjo Konventë nuk cenon ndonjë instrument tjetër ndërkombëtar që përmban dispozita për çështje që rregullohen nga kjo Konventë, në të cilën një shtet kontraktues është ose bëhet palë.

KAPITULLI IV DISPOZITA PËRFUNDIMTARE

Neni 20

Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim nga shtete që ishin anëtare të Konferencës së Hagës mbi të drejtën ndërkombëtare private, në kohën e sesionit të dymbëdhjetë të saj.

Ajo ratifikohet, pranohet ose miratohet dhe instrumentet e ratifikimit, pranimi ose të miratimit depozitohen në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Holandës.

Neni 21

Çdo shtet që është bërë anëtar i Konferencës së Hagës mbi të drejtën ndërkombëtare private pas datës së sesionit të dymbëdhjetë të saj, ose që është anëtar i Kombeve të Bashkuara apo i një agjencie të specializuar të kësaj organizate, ose palë në Statusin e Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë mund të aderojë në këtë Konventë, pasi ajo ka hyrë në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 25.

Instrumenti i pranimi depozitohet në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Holandës.

Neni 22

Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit, mund të

deklarojë që kjo Konventë shtrin veprimin në të gjitha territoret, për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilave ai është përgjegjës, ose në një ose më shumë prej tyre. Një deklaratë e tillë do të ketë efekt, në datën e hyrjes në fuqi të Konventës për shtetin në fjalë.

Në çdo kohë pas kësaj, këto shtrirje të veprimit të Konventës njoftohen në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Holandës.

Neni 23

Një shtet kontraktues që ka dy ose më shumë njësi territoriale, në të cilat zbatohen sisteme të ndryshme ligjore në çështjet e detyrimit ushqimor, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, deklaron se kjo Konventë shtrin veprimin në të gjitha njësitë e tij territoriale apo vetëm në një ose më shumë prej tyre, dhe mund të ndryshojë deklaratën e tij, duke paraqitur një deklaratë tjetër, në çdo kohë pas kësaj.

Këto deklarata i njoftohen Ministrisë së Punëve të Jashtme të Holandës dhe deklarojnë shprehimisht njësinë territoriale në të cilën zbatohet Konventa.

Neni 24

Çdo shtet mund të bëjë, jo më vonë se momenti i ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, një ose më shumë rezerva të përmendura në nenet 13 deri në 15. Asnjë rezervë tjetër nuk lejohet.

Çdo shtet mund të bëjë gjithashtu, kur njofton shtrirjen e veprimit të Konventës në përputhje me nenin 22, një ose më shumë nga rezervat në fjalë të zbatueshme për të gjitha ose për disa nga territoret e përmendura në shtrirjen e veprimit të Konventës.

Çdo shtet kontraktues mund të tërheqë, në çdo kohë, një rezervë që ka bërë. Një tërheqje e tillë njoftohet në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Holandës.

Një rezervë e tillë pushon së pasuri efekt në ditën e parë të muajit të tretë kalendarik pas njoftimit të referuar në paragrafin e mësipërm.

Neni 25

Kjo Konventë hyn në fuqi ditën e parë të muajit të tretë kalendarik pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit, pranimit ose të miratimit të referuar në nenin 20.

Pas kësaj, Konventa hyn në fuqi:

- për çdo shtet që e ratifikon, pranon ose miraton atë më pas, në ditën e parë të muajit të tretë kalendarik pas depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit;

- për çdo shtet që aderon, në ditën e parë të muajit të tretë kalendarik pas depozitimit të instrumentit të tij të aderimit;

- për territorin në të cilin Konventa ka shtrirë veprimin në përputhje me nenin 22, në ditën e parë të muajit të tretë kalendarik pas njoftimit të referuar në atë nen.

Neni 26

Kjo Konventë mbetet në fuqi për pesë vjet nga data e hyrjes së saj në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 25, edhe për shtetet që e kanë ratifikuar, pranuar, miratuar ose aderuar në të më pas.

Nëse nuk ka pasur denoncim, kjo Konventë rinovohet në mënyrë të heshtur çdo pesë vjet.

Çdo denoncim i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Holandës, të paktën gjashtë muaj para përfundimit të periudhës pesëvjeçare. Ai mund të kufizohet në disa nga territoret në të cilat zbatohet Konventa.

Denoncimi ka efekt vetëm për sa i përket shtetit, i cili e ka njoftuar atë. Konventa mbetet në fuqi për shtetet e tjera kontraktuese.

Neni 27

Ministria e Punëve të Jashtme të Holandës njofton shtetet anëtare të Konferencës dhe shtetet që kanë aderuar në përputhje me nenin 21, për sa më poshtë:

1. nënshkrimet dhe ratifikimet, pranimet dhe miratimet e referuara në nenin 20;
2. datën në të cilën kjo konventë hyn në fuqi në përputhje me nenin 25;
3. aderimet e referuara në nenin 21 dhe datat në të cilat ato hyjnë në fuqi;
4. shtrirjet e veprimit të referuara në nenin 22 dhe datat në të cilat ato hyjnë në fuqi;
5. deklaratat e referuara në nenin 23, si dhe ndryshimet e tyre dhe datat në të cilat këto deklarata dhe ndryshimet e tyre hyjnë në fuqi;
6. denoncimet e referuara në nenin 26;
7. rezervat e referuara në nenet 13 deri në 15 dhe 24, dhe tërheqjet e rezervave të referuara në nenin 24.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit të autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në Hagë, në datën 2 tetor 1973, në gjuhën angleze dhe franceze, ku të dyja tekstet janë njëlloj të barasvlershme, në një kopje të vetme, e cila depozitohet në arkivat e Qeverisë së Holandës, dhe nga të cilat një kopje e vërtetuar i dërgohet, nëpërmjet rrugëve diplomatike, secilit prej shteteve anëtare të Konferencës së Hagës mbi të drejtën ndërkombëtare private në datën e sesionit të dymbëdhjetë të saj.